

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Martii Et Aprilis

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10259

V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77384](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77384)

DE COLETA VIRGINE RELIGIOSA.
DE S. PHOCA MARTYRE, EX S. GRE

69

gorio Turonen. De Gloria Martyrum cap. 99.

Hoc quoque, martyr, & ipse his martyribus regione cōiunctus, apud Martij 5.
Syriam requiescit: qui post multas, quas pro nomine redemptoris
est passus iniurias, qualiter de antiquo illo serpente triumphauerit,
hodieque, populis declaratur. Denique si in quempiam in his locis co-
luber morsum stringens venena diffuderit, extēplo qui percussus est,
vt ianuā atrij, quo martyr quiescit, attigerit, compresso tumore, eua-
cuata virtute veneni, saluatur. Ex quibus nonnulli, vt celebre vulga-
tum est, iam tumidi malæ bestiae ictu, iam toto corpore in crassante veneno, in hoc
perflati vt spiritum exhalarent, inter manus delati, & in atrio positi, sunt sanati: nec
vnuquam ob hoc virus obire hominem fas est, si sacrum limen fide plenus attigerit.

VITA SANCTÆ MEMORIÆ COLETÆ VIRGI-
NIS, PER QVAM REFORMATVS EST ORDO S. CLARÆ: AV-

thore Stephano Iuliano, eius cōtemporaneo. Eam verò ob nimiam prolixitatem F. Lawr.

Surius mutato stylo in compendium redegit, sed absque historiae detrimento.

Non est sanctorum adscripta catalogo, quod equidem sciam.

Irabilem diuinæ cognitionis gratiam contulit spiritus san- Martij 6.
ctus, largitor liberalissimus, fideli ancilla suæ Coletæ, apud Cap. 1.
Corbeiam in Picardia patre Roberto & matre Margareta, Coletæ pa-
foemina valdè religiosa, edita: idque, etiã in ætate tenerrima, tria & pa-
Cum enim quadrima esset, præter cōmunem naturæ vsum, rentes.
cœpit ita mentem habere ad cognoscendum Deum perpet-
uum eleuatã, vt nullus vir prudens aliqua ratione posset am-
bigere, diuinitus id illi esse inspiratum. Sicut autem de bea-
tissimo Ioanne Domini præcursore legimus, eū teneris sub Luc. 1.
annis, ciuium fugisse turmas, & antra petijisse deserti: ita etiã
hæc ancilla Christi diuinæ cognitionis multiplici percepta
gratia in annis puerilibus, fugere cœpit ludos omnes & leuitates atque curiositates puel-
larum, contēnere mundi vanitates & applausus. Et si autem, sexus infirmitate prohibente, non
sese abdidit in eremum, at tamē in paternis ædibus, quoad eius fieri potuit, planè se gessit
solitariam: quendam sibi paruum deligens locum, ab alijs separatū, vbi tanquam in oratorio
accuratè sese exercebat in pijs meditationibus, in timore & amore Dei, eiusque, cultu ac
famulatu, crebris quoque, orationibus deuotis: nec vnquam ab illo nisi raro, idque, compulsa &
inuita egrediebatur. Porro coram seculi hominibus mirum in modum verècūda fuit, eisque,
planè extranea toto vitæ tempore. Vnde quoties aliqua religionis necessitas, vel alia
quæuis causa extra monasterium, vel sua priuata oratoria eam coegit exire, coram qui-
buslibet etiam priuatis personis adeo erubescibat, adeo sibi contemptibilis & repre-
hensione digna videbatur, vt suo ipsius iudicio nunquam vel dicendo vel faciendo publice
quippiam boni, tantum se profectum fecisse existimaret, quantum fecisset, si secum per-
mansisset domi apud Deum & Dominum suum. Solebant interdum puellæ coætaneæ
eam inuisere, & in eam curam diligentissimè incumbere, vt secum eam educerent: sed nihil
efficere poterant: immò verò sentiens illa plerunquē in spiritu illas venturas, studiosis-
simè sese occultabat vel sub lecto, vel alibi, donec cognouisset eas abiisse.

Erat quidem corpore parua, ætate iuuenis, sed grandæua ingenti desiderio perfectè di- Cap. 2.
ligendi Deum creatorem suum, illumque, timendi, illi seruiendi fideliter, & sedulo obsequendi,
efficiendi vt ab omnibus similiter & cognosceretur, & timeretur, & super omnia ama-
reretur. Erat vita & cōuersatione honesta, matura bonis moribus, sensum perfectæ domi-
trix, ita vt sensus planè clausos haberet ad omnia, que conscientie purissimæ aliquam pos-
sent adferre labem. Conuersatio eius non tam terrena, quam celestis videbatur, & angelica
potius quam humana, optimè morata & religiosè cōposita, nec vlla poterat in ea vel vani-
tas, vel leuitas deprehendi. Omnes eius cogitationes, dicta & facta omnia, pura & fide-
lī cōscientia eò planè intenta erant, vt pro viribus exequeretur id, quod gratum esset Deo,
& proximos edificaret & ad pietatē inuitaret. Itā fiebat, vt plerique, admodum religiosi ho-
mines non temerè colligerent, preciosum virtutis & gratiæ thesaurum in ea latere, quem
Deus mitteret in mundum, ob exhortandos & excitandos miseros peccatores, vt vita in
melius